

Det er Det britiske Imperium, fæhoved!

Flyveblad fra LPAC uddelt over hele USA.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Hvor ender det i Ukraine? Kup, borgerkrig – Tredje Verdenskrig?

Hvis søvngængerne og vore ligegyldige medborgere ville vågne op, ville de have en enestående lejlighed til at opleve live, hvordan forhistorien til Tredje Verdenskrig udspilles for øjnene af os. De ville – på en måde, der var mere spændende end i nogen krimi – kunne følge med i, hvordan det godtroende publikum får serveret den officielle version af begivenhederne gennem politik og medierne, og hvordan den betydeligt større del af begivenhederne i virkeligheden befinder sig under toppen af isbjerget, skjult under vandet, og som handler om hemmelige agents, diplomaters og alle former for gangsters aktiviteter.

I løbet af de seneste dage har et lydbånd, der blev udlagt på YouTube på Nettet, og på hvilket man kunne høre et godt fire minutter langt uddrag af en telefonsamtale mellem den amerikanske viceudenrigsminister Victoria Nuland og den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, tilladt os at

få et indblik i denne snavsede bagside af politik. Der kan man høre, hvordan fru Nuland giver anvisninger på, hvordan den ukrainske oppositionspolitikker Yatsenyuk hurtigt skal gøres til ny regeringschef og den af EU og Merkel favoriserede Klitschko skal sparkes ud, og hvordan det hele skal »limes sammen« ved hjælp af FN. Med ordene, »Fuck the EU«, understregede fru Nuland sin faste beslutning om at gennemtvinge sin plan hen over hovedet på EU. Nogen, måske den russiske efterretningstjeneste, måske en ny »whistleblower« i NSA, har offentliggjort uddraget af samtalen.

Hvis der var behov for endnu et bevis, så foreligger det nu, nemlig beviset for Obamaregeringens direkte styring af kupforsøget mod Janukovitj's retmæssigt valgte regering, en operation, som diverse amerikanske regeringer i de forgangne ca. 23. år har investeret mellem 20 og 30 mia. dollars i, og som der i øjeblikket, iflg. Sergei Glazyevs skøn, bruges ca. 20 mio. om ugen på – bl.a. til bevæbning af gadekæmperne – og som i øjeblikket kulminerer i et igangværende kup fra et helt spektrum af nazi-organisationer. Understøttelsen af op til 10.000 nazister, hooligans og terroristiske elementer, der er parat til vold, og deres aktiviteter i hele landet ud over Kiev, har ført til splittelse og til begyndelsen af en borgerkrig, hvis forprogrammerede eskalering skal provokere Ruslands snarlige indgriben og dermed selv levere påskuddet til en styrkeprøve med Rusland. Hvis man fortsætter ud ad denne vej til Helvede, kunne vi om nogle uger eller måneder ende i en tredje, nuklear verdenskrig – en krig, som efter al sandsynlighed ingen ville overleve.

Vil Rusland blot se til?

Kan og vil Rusland blot se til, mens denne borgerkrig spreder sig til Ruslands grænser og spilder over i Rusland, en tanke, som Financial Times udbredte den 2. februar? Som det, på det anglo-amerikanske særforhold baserede Britiske Imperiums drejebog om at styrte alle regeringer, der sætter sig til modværge, gennem en politik for regimeskifte, sluttelig også

vil blive brugt på Rusland? Det vil Rusland med en sandsynlighed, der grænser til vished, ikke.

Putins rådgiver Sergei Glazyev, som er ansvarlig for Ruslands relationer til Ukraine, kommenterede kupforsøget, som atter er blevet bevist gennem Nuland-optagelsen, som en eklatant overtrædelse af det såkaldte Budapest-memorandum fra 1994, der blev underskrevet i forbindelse med, at Ukraine opgav det sovjetiske atomvåbenarsenal, og i hvilket USA og Rusland forpligtede sig til i fællesskab at være garant for Ukraines sikkerhed og suverænitet. Ifølge denne aftale er Rusland endda forpligtet til at gribe ind i en situation som denne. USA's indblanding udgør derimod en klar overtrædelse af denne aftale.

Det aserbajdsjanske nyhedsagentur abc rapporterer, at Verkhovna Rada, det øverste råd, i den autonome republik Krim allerede den 19. februar kunne vedtage en lovpakke, som ville sætte republikken i stand til at bryde ud af Ukraine og tilslutte sig Rusland. Vladimir Klitschnykov, et parlamentsmedlem, har allerede forberedt en appel til den russiske præsident og den russiske Duma om at blive garant for ukrænkeligheden af Krims status og borgernes rettighed og frihed. Klitschnykov begrundede dette skridt med den fare, som de ekstreme nationalistes magt i Kiev udgør. En anden af appellens initiatører, Sergei Zekov, betonedede den russiske nationalitet, kultur og det russiske sprog i den autonome republik, hvor repræsentanter fra mange folkeslag ganske vist lever fredeligt sammen, men som kun kan blive beskyttet af den russiske føderation.

Budapest-memorandaets bindende gyldighed og Krim-parlamentets kommende appel understreger, at en russisk intervention i Ukraine absolut har et retsligt grundlag. At den alligevel ville blive benyttet som påskud til en termonuklear styrkeprøve eller noget værre af de samme kræfter, som lancerer kuppet i Ukraine, er en del af scenariet.

Kontinuitet i politikken

Politikken for Ruslands systematiske inddæmning gennem NATO's og EU's udvidelse mod Øst, såvel som gennem regimeskifte, har således udgjort en kontinuitet siden Sovjetunionens opløsning. Margaret Thatcher og George Bush sen. blev dengang enige om den neo-konservative doktrin, som går ud på at regere verden som et imperium på grundlag af det særlige, anglo-amerikanske forhold. Med undtagelse af Clinton-regeringens otte år er USA siden blevet regeret af marionetregeringer under dette Britiske Imperium: først Bush senior, så otte år med George W. Bush junior og sluttelig fem år med Obama.

Victoria Nuland står eksemplarisk for denne politiks kontinuitet, hun er gift med Robert Kagan, en af grundlæggerne af tænketanken »Project for the New American Century« og dermed de neokonservatives imperiale ideologi; han var bl.a. en af propagandisterne for Irakkrigen. Nuland selv var viceudenrigspolitisk rådgiver til Dick Cheney, fra 2005-2008 var hun amerikansk ambassadør til NATO og talsmand for udenrigsministeriet under Obamaregeringen. Hendes rolle i mørklægningen af Benghazi-skandalen, hvor det bl.a. drejede sig om våbenleverancer til al-Qaeda i Syrien, undersøges for tiden.

Det er på allerhøjeste tid, at søvngængerne og de ligegyldige blandt vore medborgere benytter det uventede indblik i denne imperiale politiks virkelighed, som samtalen mellem fru Nuland og ambassadør Pyatt har forskaffet os, til at vågne op og erkende sandheden bag propagandaen. Under et arrangement fra World Affairs Council for nylig i Washington over temaet »Hvor er Ukraine på vej hen?« gav de tidl. amerikanske ambassadører John Herbst og William Courtney, såvel som vicepræsidenten for National Endowment for Democracy (NED), Nadia Diuk, så utrolige løgnehistorier til bedste, at man må formode, at de normalt rejser rundt på Baron von Münchhausens kanonkugle.

NED råder over et budget på 100 mio. dollars årligt og er en

af hovedfinansiererne af de 2200 NGO'er (!), som i de forgangne to årtier har opbygget et russiskfobisk netværk i Ukraine. Fru Diuk priste Maidan som et »fysisk rum«, hvor den autoritære Janukovitj ikke havde nogen indflydelse, og hvor den »civile sektor« dominerede, hvor man kunne indånde »ånden fra Maidan«, og hvor mennesker trods kuldegraderne holder ud. Ikke et eneste ord om Svoboda og de andre neo-nazi-organisationer, om barrikader, formummede stormtropper, besættelser af ministerier og huse og bevæbnede angreb på politiet.

Som svar på en intervention desangående sagde fru Diuk, at hun var helt »uinformeret« med hensyn til muligheden for en inddæmning af Rusland. Rusland var dog så stort et land, som udgjorde en sjettedel af Jordens landmasse, at man da slet ikke kunne inddæmme det. Fra lederen af Svoboda, Tiahnybok, havde hun aldrig hørt et antisemitisk ord, og demonstranterne ville jo bare gerne have et bedre liv for deres børn i Europa. Disse mennesker lyver med en sådan ekspertise og dristighed, at det kun kan forstås som sort førkrigs-propaganda.

Forsøget på at overtage Ukraine må ses i sammenhæng med det amerikanske missilforsvarssystem og doktrinen om »Prompt Global Strike«, som, til trods for alle bedryrelser om det modsatte indeholder den utopi, at modpartens atomkapacitet gennem et atomart førsteangreb ville blive udslettet. Rusland, og ligeledes Kina, har – med hensyn til »Air-Sea-Battle«-doktrinen – gjort det utvetydigt klart, at de om nødvendigt ville anvende deres atomvåbenarsenal. Hvis ikke Tyskland og de andre europæiske nationer inden for en periode af dage eller uger skal blive trukket ind i en termonuklear konflikt, som ingen på denne planet vil overleve, så må den fascistiske karakter af kupforsøget i Ukraine kaldes ved sit rette navn.

Frem for alt må vi ophøre med at opføre os som undersåtter og vasaller af Det britiske Imperium og dets amerikanske marionetregering. Et aktuelt eksempel: Clemens Wergin skriver, vedrørende Nuland-Pyatt-uddraget, for hvilket han naturligvis

gør Rusland ansvarligt, i Die Welt, at man »derfor i Europa og NATO langsomt måtte beskæftige sig med nogle Worst-Case-Scenarios«. Worst Case? Hvad med udslettelsen af den menneskelige art?

Og så kommer han frem til slutningen: »Ligesom Wikileaks-offentliggørelserne gjorde, kaster dette korte samtaleudrag egentlig et godt lys på det amerikanske diplomati. Det viser, hvordan USA pragmatisk og målrettet fører de tråde sammen, der bringer FN med ind i spillet og bestræber sig på at forene den ukrainske opposition.«

Hvordan var det, Victoria Nuland sagde: »Fuck the EU!« Det passer åbenbart mange mennesker godt.

Helga Zepp-LaRouche: De europæiske nationers Almene Uafhængighedserklæring

Den følgende erklæring er skrevet for at udgøre det idémæssige grundlag for mobilisering af alle de kræfter, som i denne, for civilisationen så store krise, ønsker at genskabe Europas fremtid som et samfund, der er bygget på principper blandt suveræne republikker og på samarbejde med menneskehedens fælles interesser som mål.

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche: Værre end »Weimar«!

12. november, 2013: – Jeg blev født den 8. september, 1922, i begyndelsen af det berygtede hyperinflationsskabende, økonomiske sammenbrud i 1923 af den tyske Weimarrepublik. Nu udgør truslen mod den transatlantiske økonomi, fra denne dag at regne, en langt værre og praktisk talt umiddelbar trussel, så længe den nuværende amerikanske præsident Barack Obama forbliver i præsidentembedet. Dette er mere end blot et kvalificeret gæt, men en kendsgerning, der står umiddelbart for at komme brasende ned over de transatlantiske økonomier som helhed, med mindre der skrides til de nødvendige handlinger meget snart.

Så længe den aktuelle amerikanske præsident Barack Obama forbliver i embedet, er denne ulykke, der allerede er i gang, praktisk talt ikke til at stoppe. Så kortfattet som muligt, så må enten Obama og Wall Street underkastes en påtrængende nødvendig både moralsk, så vel som finansiell reform, eller også er den dødbringende katastrofe praktisk talt en kendsgerning for praktisk talt hele det transatlantiske område i en meget nær fremtid. På nuværende tidspunkt er både denne præsident og en stor del af Kongressen i stigende grad forblevet hysterisk impotente gennem deres egen fejle afvisning af at se en fremtid i øjnene, som der umiddelbart findes råd for, snarere end se deres aktuelle, systemiske fejltagelser i øjnene.

Dette vanvid, grundlæggende set, »handler om penge.« Dump »Wall Street« og dets gale svindelnumre, og relativt umiddelbare løsninger vil være til stede, som det også kunne have været tilfældet i den umiddelbare Versailles-skabte krise, der førte til Tysklands Adolf Hitler-regime. Hvem bragte Adolf Hitler til magten i Tyskland? Hvem havde skylden for den berygtede Wall Street- og Londonkrise i 1919? I begge

tilfælde var det finanscentrene i London og Wall Street, dengang, som nu.

De forvirrede borgere blev for ivrige efter håbefuldt at spille sig vej til rigdomme ved at gamble på finansielle spekulationer og keredede sig ikke rigtigt om at gøre noget godt for menneskeheden, især efter mordene på John F. Kennedy og hans broder, Robert, fordi de lagde vægt på iværksættelse af teknologisk fremskridt, der var drevet fremad med videnskab som motor. Det er »hvorfor og hvordan«, de anglo-amerikanske finanssvindlere i London og på Wall Street ønskede mordene på John F. og Robert Kennedy. Det var ikke så meget, fordi de hadede John eller Robert; det var frygten for spøgelse af en mulig ny præsident Franklin Roosevelt, eller, for visse andre, en ny Benjamin Franklin, et geni som Alexander Hamilton, en James Monroe, en John Quincy Adams, en Abraham Lincoln, en Franklin Roosevelt, eller som alternativ, et udvalg af Warren G. Hardings mytiske østers.

Uanset, hvor meget Wall Street og London vrider og klager sig i protest, så er dette de kendsgerninger, du må se i øjnene, hvis du personligt ønsker at nyde et længerevarende og rent faktisk produktivt og behageligt liv.

Centrum for denne krise er faktisk ikke USA's aktuelle krise som sådan. Den tendens, der førte USA (og Europa) frem til det aktuelt igangværende sammenbrud, handlede alt sammen om Wall Street og London, dengang som nu. Hvad forårsagede det? Den umiddelbare årsag var den margin af vore tåbelige vælgere, der stemte præsidenterne George W. Bush, jr. og Barack Obama ind i embedet i, hvad der nu nærmer sig fjorten, meget grimme år.

I løbet af de seneste uger har den transatlantiske verden været på vej ud i en generel økonomisk sammenbrudskrise i vor planets nuværende transatlantiske område. Det, som vi i øjeblikket oplever på begge sider Atlanten, er en hyperinflation, der vil pågå lige så længe, som den nuværende amerikanske præsident Barack Obama forbliver USA's præsident;

ikke blot selve USA, men også det transatlantiske Vest- og Centraleuropa styrtes nu endnu dybere ned i det værste, økonomiske sammenbrud, siden det fjortende århundredes styrt ned i en ny, mørk tidsalder; den vil sandsynligvis blive endnu værre end den, som Middelalderens Europa i det fjortende århundrede styrtede ned i.

Der findes et alternativ:

Hvis viljen til at iværksætte de nødvendige handlinger er til stede, er der en mulighed ifølge USA's Føderale Forfatning, gennem hvilken USA ikke blot kan bringes ind i en ægte, økonomisk genrejsning, men hvor, gennem en omgående, forfatningsmæssige handling, der udføres nu, vor republik kan bringes ind i en ægte genrejsning ud af det styrt ned i mørke, der har været undervejs, siden afvisningen af min »Lov om Beskyttelse af Boliger og Banker« fra juli-august 2007, der dengang blev fremlagt til vedtagelse af vor republiks delstater.

I stedet handlede medlemmerne af Den amerikanske Kongres og det føderale præsidentskab dengang, som også senere, således, at vor republik styrtede ned i en nedadgående spiral med en politik, der nu har dumpet vor republik ud i det, der er blevet til den største, økonomiske krise i gruppen af transatlantiske nationer. At regne fra den forgangne weekend er økonomien foreløbig faldet ned i den stejleste, finansielle sammenbrudskrise i den moderne transatlantiske historie.

Heldigvis er det sådan, at vor republik stadig væk *kan* reddes på dette tidspunkt. Som mange vil vide, så er jeg kendt for at være en af de førende økonomer, der har udarbejdet prognoser for USA i løbet af de seneste årtier, som f.eks. min enestående succesrige prognose for depressionen i 1971 under Richard Nixon, og ligeledes den dybe recession i 1980, de stejle depressioner, der udløstes af recessionen under George

W. Bush, jr., og nu den økonomiske rædselsforestilling, som depressionen under Barack Obama har bragt over os. Nu kombineres Obama-regeringens krænkelser af Den amerikanske Forfatning med Obamas kasten USA ud i en form for depression, som USA, i sin nuværende form, aldrig ville kunne rejse sig fra igen

Den handling, der i øjeblikket er nødvendig, er at forhindre den nuværende præsident Barack Obama fra at kunne forlade sig på den form for »beskidte tricks« af den slags, som præsident Obama allerede har nydt godt af, med det formål at blokere denne handling, som er genoplivelsen af præsident Franklin D. Roosevelt, fra at lykkes med at blive fremlagt til afstemning i Kongressen, på nuværende tidspunkt.

Hvis vi ikke fjerner præsident Barack Obama fra embedet, så har situationen i vor republik nået et punkt, hvor præsident Obamas fortsatte embedsbesættelse ville være ensbetydende med slutningen på USA under den nuværende Forfatning.

Lykkeligvis er der et alternativ, hvis vi skrider til handling meget snart for at vedtage de nødvendige, forfatningsmæssige muligheder. Hjælpemidlet står til rådighed og er helt i overensstemmelse med Forfatningen, hvis vi kan finde tilstrækkelig mange ledere blandt os, der er modige nok til at gøre, hvad der er forfatningsmæssigt legalt, og som allerede er det eneste eksisterende, forfatningsmæssige handlingsforløb, som vi behøver for at redde vor nation fra det, der nu praktisk talt er et nationalt, økonomisk selvmord, med mindre vi handler omgående for at redde vor nation. Jeg fremstiller nu mig selv som en person, der har vist sig som ledende blandt de ledende økonomer og andre personer i vor republik, der er villig, og mere end fuldt ud kvalificeret, til at fremlægge denne mulighed, offentligt, her og nu.

Overvej de følgende forholdsregler, der er presserende nødvendige på dette tidspunkt.

Der er to absolut uundværlige tiltag, der må vedtages og gennemføres som hastesag, hvis USA skal reddes fra det aktuelt accelererende styrt ud i et praktisk talt håbløst styrt ud i en generel økonomisk sammenbrudskrise.

For det første må vi omgående sætte præsident Barack Obama fra embedet. Der er i korthed to muligheder for at gøre dette til vor disposition. **Den første** af disse to muligheder er en rigsretssag imod præsidenten på et til rådighed stående grundlag, som er hans krænkelse af bemyndigelsen til at erklære krig. **Den anden** mulighed er fjernelse fra embedet under den bemyndigelse, der findes i det 25. tillæg til Forfatningen.

Kun, hvis præsidenten suspenderes fra embedet, foreligger sandsynligheden for, at USA kan reddes fra det, der allerede er en kuldsejling imod USA's og økonomiens faktiske, økonomiske død. Både denne præsidents tvivlsomme mentale tilstand og det skinbarlige had hos denne angiveligt syge præsident peger imidlertid begge på, at der foreligger en sag for præsidentens hastige fjernelse fra embedet på grundlag af kendte overtrædelser, der berettiger til en rigsretssag, samt denne præsidents diskutabile, fejlfungerende mentale tilstand, idet begge disse grunde retfærdiggør, at han gøres politisk uskadelig med hensyn til vor republiks almene vel.

Når vi først har taget disse kilder til rådighed stående midler, der kan tages i anvendelse for at redde vor republik fra det, der ellers faktisk ville blive dens omgående politiske død for præsident Obamas og hans britiske imperieherrers hånd, så vil vi snart have sikret de nødvendige forholdsregler for organiseringen af en udvikling mod vor republiks generelle, økonomiske genrejsning.

Forholdsregler for redningen

1. Fratag præsident Obama magten til at sabotere legitime

forholdsregler til fjernelse af denne præsident fra sin magtposition, som han kunne forsøge at bruge til at forhindre lovmæssig støtte til genvedtagelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, som den blev udformet under præsident Franklin D. Roosevelts retningslinjer.

2. Denne forholdsregel ville være tilstrækkelig til at lamme en korrupt præsident med det resultat, at hans brug af den magt, der ellers står til rådighed for ham, blokeres, begrundet i ***hans ulovlige blokering af den nødvendige, omgående genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov.***
3. Denne ***legale aktion imod ham*** adskiller den gæld, der er af legal karakter, fra de spekulationsformer, der knytter sig til virksomheder som »Wall Street« og dens lige i udlandet.
4. USA's lov må forbedres med det formål at erstatte begrebet monetarisme gennem [indførelse af] ***et amerikansk, forfatningsmæssigt nationalt kreditsystem.***
5. Eftersom resterne af den monetære kredit, der kan bjærges i USA, som findes som den tilbageværende regnskabsmæssige amerikanske kredit, ikke vil være tilstrækkelig til at sætte en genrejsning i gang, skal en kredit i amerikansk dollar anvendes som middel til sådanne indbefattede missioner som:

A. Genrejsningen af hver af delstaternes essentielle funktioner, og

B. Udnyttelsen, i form af kreditsystemet, af mellemlange og langfristede investeringer i en højere orden af energigennemstrømningsintensitet pr. capita, end vi for øjeblikket oppebærer, med vægten lagt på en afslutning af den nuværende undertrykkelse af den højere intensitet i termonuklear fusion, som behøves for en virkelig moderne økonomi: en intensitet på rumalder-niveau inden for de teknologiske hovedanvendelsesområder.

Poesiens Californien: H.C. Andersens videnskabelige optimisme

I Poesiens Californien taler Andersen lidenskabeligt for videnskab som den gyldne kilde til poetisk inspiration, en lampe, der kaster lys på vejen til fremtiden, holdt højt af digteren, »Lysbæreren for Tider og Slægter.«

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English versions:

Complete version:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Abridged version as published in EIR, Executive Intelligence Review on April 19, 2013:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)